

Otroški brevir.

Sušec — marec.

4. Sv. Kazimir, poljski kraljevič, patron Poljske in Litve, je bil najbolj doma — v cerkvi. Večkrat so morali v cerkev ponj, da je prišel k obedu. Kajkrat je dejal vzgojitelju: »Nikjer ne najdem več veselja kakor v cerkvi pred oltarjem. Da smem le tam ostati, dokler me je volja, pa mi ni mar ne lov ne igra ne ples ne vse drugo kratkočasje.« Veselim se tega, kar mi pravijo: V Gospodovo hišo pojdemo. Ps. 121; 1.

6. Sv. Perpetua, mučenica, je sama popisala sodno obravnavo svojega mučeništva. Ko je bila že obsojena, je videla v prikazni svojega bratca Dinokrata, ki je bil umrl. Tako opisuje sama to prikazen: »Videla sem ga priti iz temotnega kraja. Obraz mu je bil bled in spačen in videla se je na njem še rana, ki je bil umrl zanjo. Umrl pa je bil za strašnim rakom. Bil pa je prepad med njim in menoj. Pred njim je stala posoda, polna vode, a tako visoko, da je zastonj stegal ročice, da bi jo dosegel in si pogasil žejo. Tedaj sem spoznala, da trpi v vicah. Molila sem zanj noč in dan in prosila Boga, dokler me niso odvedli v ječo, da bi me prihranili za divje zveri. Tisti dan sem spet videla prikazen: Tisti kraj, iz katerega sem poprej videla, da je prišel moj bratec, je bil ves razsvetljen, in Dinokrat je bil čedno napravljen. Rana na obrazu je bila zaceljena; samo proga se je še poznala. Posoda se je bila ponizala; zraven nje je stala čaša vode. Dinokrat si pogasi žejo in se odide igrat, kakor je pri otrocih navada. Prebudim se in radostna spoznam, da je brat rešen vse muke.«

Radodarnost je vsem živim prijetna, pa tudi mrtvem ne odrekaj milosti! Sir. 7; 37.

7. Veliki cerkveni učenik s v. Tomaž Akvinec je sam o sebi rekel: »V molitvi pri nogah križanega Jezusa sem našel več modrosti kakor po vseh knjigah.« — Ko je nekega dne molil pred podobo Križanega, se zamakne in zasliši glas s križa: »Tomaž, dobro si pisal o meni!

Kakšno plačilo hočeš za to?« Svetnik odgovori: »Nobenega drugega ne ko tebe, o Gospod!«

Bog je v prikazni govoril Abrahamu rekoč: Nikar se ne boj, jaz sem tvoj varuh in tvoje veliko plačilo. I. Moz. 15; 1.

8. Ko je bil s v. Janez od Boga, ustanovitelj usmiljenih bratov, še mlad fantè, je kupčeval s podobicami, molitveniki, knjigami, samo da je laže pomagal revežem in bolnikom. Ko je pozneje ustanovil bolnišnico v Granadi, je čez dan stregel bolnikom, zvečer pa je hodil tudi v poznih urah po granaških ulicah: na hrbtu je imel oprtan koš, spredaj oprtana dva lonca okrog vratu. Milo je prosil in klical: »Dajte vbogajme! Storite, bratje, dobro sami sebi! Storite iz ljubezni do Kristusa!«

Usmiljen človek dela dobro svoji duši. Preg. 11; 7.

9. Sveta vdova Frančiška Rimska je bila blagorodna gospa. Zunaj mesta Rima je imela pristavo z vinogradom. Tjakaj je hodila v zimskem času, nabirala suhljadi in drv, jih nosila na glavi ali pod pazduho ali pa je otovorila osla z njimi in jih nosila zmrzujočim revežem v mesto. Nič se ni menila za razne neslane opazke ljudi.

Blagor, usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli.
Mat. 5; 7.

10. S v. štirideset mučencev, vojakov hrabre dvanajste legije. Bilo je proti koncu zime v Armeniji. Poganski sodnik jih ukaže do nagega sleči, do krvi bičati ter jih take postaviti na led zamrzlega ribnika tik mestnega ozidja. Da bi tega in onega bolj mikalo, da bi odpadel, so pripravili zraven toplo kopel: kdor bi zatajil Jezusa, naj bi si brž v njej ogrel premrle ude. Vsi pričevavci so stali in molili enoglasno: »Štirideset nas je stopilo na bojišče; daj, o Gospod, vsem štiridesetem venec zmage; naj niti eden ne manjka pri venčanju!« — Pa eden že ne more več zmagovati mraza: odtava proti kopeli, brž mu pomagajo v toplo vodo služabniki — toda tolika nagla sprememba toplote ga mahoma umori. Žalost prevzame pričevavce, ko vidijo odpadnika. Tedaj pa vrže čuvaj, ki je mučence nadzoroval in stražil, obleko raz sebe, vzklikne: »Tudi jaz sem kristjan,« ter se pridruži svetim mučencem na ledu. Ko drugi dan še niso bili mrtvi, jim ukaže sodnik kosti polomiti, na vozove naložiti in sežgati na grmadi. Ko so jim lomili kosti, so vsi umrli razen najmlajšega, najčvrstejšega, Melitona. Njegova mati je stala poleg in ko je videla, da sin še živi, stegne roke proti njemu, rekoč: »Otrok moj, potrpi le še malo časa! Glej, Kristus stoji pri vratih nebeških in te podpira.« In ko žena vidi, da nakladajo druge na vozove, da bi jih peljali na grmado, zadene še sama sina in krepko stopa s tem svetim bremenom za vozovi ter brez solze v očesu prigovarja sinu: »Dete moje, dokončaj s tovariši svoj tek za zveličanje. Trpljenje je kratko, veselje je večno. Ne zaostani sam za zvesto družbo, da ne prideš pred Gospoda kasneje kakor drugi!« Meliton izdahne medpotoma. Močna mati dene sama njegovo truplo k tovarišem na grmado.

Mati je čudovita in vredna spomina dobrih, ker je to prenesla z močno dušo zastran upanja, ki ga je imela v Boga. II. Mak. 7; 20, 21.

12. Ko je bil papež in cerkveni učenik sv. Gregor Veliki še sam papežev poslanec v Carigradu, je tako izpodbil patriarhu Evtihiju njegove krive nauke o vstajenju mesa, da je ta na smrtni postelji prijel za svojo kožo na roki in vpričo cesarja pričeval, rekoč: »Verujem, da bomo vsi prav v tem mesu vstali.«

Jezus pravi Marti: »Tvoj brat bo vstal.« Marta mu odgovori: »Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan.« Jan. 11; 23, 24.

21. Sv. Benedikt se je še mlad podal v samoto. Toda živa domišljija mu je venomer slikala razkošno življenje v Rimu z vsemi njegovimi mikavnostmi in zapeljivostmi. Že ga je kar vleкло, da bi zapustil samoto in se vrnil v šumno mesto — pa tedaj se v tem muke polnem boju sleče, se vrže v ostro trnje ter se dotlej vablja po njem, da v krvi in ranah udušji skušnjavo.

Temelj vsega pravila, ki ga je Benedikt spisal svojemu benediktinskemu redu, je: Moli in delaj!

24. Sv. nadangel Gabrijel. Bog je poslal angela Gabrijela v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret k devici, ki ji je bilo ime Marija. Ko je prišel angel k njej, je rekel: »Zdrava, milosti polna, Gospod s teboj, blagoslovljena ti med ženami!« Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne*boj se, Marija, zakaj milost si našla pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus.«

25. Oznanjenje Marije Device.

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha.

Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!

In Beseda je meso postala in med nami prebivala.

Sv. Bernard je zapisal: Nikar ne misli, da ti Marija tvojega pobožnega pozdrava ne bo odvrnila. Kolikokrat Marijo pozdraviš, tolikokrat ti bo ona s kako milostjo odzdravila.

Veider Ivan:

Vaš novi prijateljček — Ceglarjev Jožko.

6. Kako je Jožko cenil sv. mašo.

Otroci! Katekizem vas uči, da je sv. maša neskončno veliko vredna. Tega se je naš Jožko posebno dobro zavedal. Med vsemi verskimi vajami je namreč sv. mašo najbolj cenil. Še nekaj dni pred smrtjo je pravil mami: »Mama, veliko trpljenja sem prestal na svetu, pa tudi mnogo veselja. Še danes me najbolj veselijo tisti dnevi, ko sva na Rakeku skupno hodila k sv. maši.« In res pripoveduje mamica: »Vselej sva šla skupaj v cerkev in spet nazaj domov. Vedno se me je držal za roko. Ko sem nekoč opazila, da se mu drugi vsled tega posmehujejo, sem dejala: Glej Jožko, zdaj si že velik. Pa se me nikdar več ne drži za roko, da se ti ne bodo posmehovali. Odvrnil mi je: Če se mi zato posmehujejo, naj se mi le. Jaz pa hočem še naprej tako ravnati.« — Prav tako mu je bilo v največje veselje, ko sta pozneje v Šiški hodila z atom že ob petih zjutraj k sv. maši. Že se je takrat javljala bolezen, a kljub temu je vsako soboto zvečer vprašal očeta: »Ata, ali imaš jutri službo?« Če je ata potrdil, je odločil Jožko, da pojdetta zjutraj ob petih k sv. maši. Atek je seveda pristal. Tedaj je Jožko navil budilko na štiri, čeprav je oče zatrjeval, da se bo itak zbudil. »Gotovo je le gotovo,« je odločil dečko. Zjutraj je ob štirih točno vstal in zbudil tudi očeta. Nato sta šla k sv. maši. Po službi božji sta jo navadno mahnila na Rožnik. Držala sta se za roko in se pogovarjala tako resno, kot bi bila že oba odrasla. Tudi o tem sta se menila, koliko sreče in notranjega zadovoljstva nudi nedeljska sv. maša in kako nesrečni so tisti, ki jo opuščajo. — Tudi s tovariši je hodil rad k sv. maši.